

բանզի չէաք այնքան յիմարք եւ խելացնորք, թէ մեք Արեաց առաջի, թուով տառապեալ մարդիկ, այնչափ անթիւ բազմութեան զաւրաց, ոչ կարեմք կալ ընդդէմ եւ կորնչիմք¹, քաջ տեղեկութեամբ գիտեաք.- բայց ապա զայս ածաք զմտաւ, թէ գաղտ բնաւ յանգագաստուց զարհուրեալ գնամք՝ առաւել եւս ստուգապէս հաստատեալ ժառանգեմք զանուն վատութեանն որ կայր ի վերայ մեր, թէ մարդիկ, որ այնպէս յետին եւ անպիտան էին՝ յիրաւի կորեան, եւ անհետ եղեալ չերելին ուրեք. արդ նոցա լինել ի միջի, ասէիք, եւ չլինել՝ զնոյն վճարէ: 13 Ապա ընտրեցաք՝ նախ ծանուցանել զանձինս, եւ ապա կամ մեռանել եւ կամ կորնչել: 14 Եւ եթէ էաք կացեալ միաբանք, եւ չէաք պառակտեալք եւ քայքայեալք՝ ծանուցանեաք եկելոցն ի վերայ մեր, թէ արդարեւ որպէս զԱրի՞ այր եմք, եւ կամ թէ որպէս զԱսորի: 15 Բայց զայս նշան մի տամ ձեզ, եւ փորձեցէք. զի զորեարն զայն, որ գամ մի Պերոզի յիւրում թագաւորութեանն մոգութեամբ տեր է արարեալ, եւ այժմ գահ ունին եւ պատիւ, եւ յիւրաքանչիւր գաւառի իշխան են, եւ ձիոյ տեր են եւ զինու եւ զնոյն՝ հրաման տուք, զի ժողովեցնին միաբան ամենայն իւրեանց այրուծիով. եւ մեք այս սոյն արք թուով, զոր դուք գիտէք, որոց ոչ գոյ ոչ տուն եւ ոչ ծառայ, ոչ գունդ եւ ոչ տանուտէրութիւն. եւ դուք որ² Արիք էք՝ զձեր աւգնութիւն վայր մի ի բաց կալալք, եւ զաշխարհս Հայոց ի մեզ եւ ի նոսա թողէք. եւ որ ոք կարասցէ ի միւսմէն հանել՝ նմա տաշիք, եւ ձեզ ծառայութիւն արասցէ:

16 «Եւ արդ՝ զի մի բազմաբանութեամբ զերագալուր ձեր միտս ձանձրացուցից, այլ լռել զաւգուտն բազմաց եւ չասել անհնար է. քանզի³ յաղագս մեծի աշխարհի են բանքս իմ՝ զիւտի եւ կամ կորստեան, եւ հարկ է լիով ասել: 17 Չի մեք, որ զանձինս ի մահ եղաք եւ յԱրեաց տեառնէն ի բաց կացաք՝ զայդ երիս ինչ ի ձեռն պատգամաւորացն գրեցի առ քեզ, եւ դու նոյնպէս գրով երկրորդեալ ի թագաւորէն. մեզ այդ խնդիրք միայն պիտին, եւ շնորհեցէ՛ք մեզ գրով եւ կնքով ի թագաւորէն: 18 Չայլ ինչ պարգեւ, զքեղութիւն⁴, որ ոք վաստակել մարթասցէ, եւ տեսանիցէք՝ հայեսցի՛ք եւ ըստ իւրաքանչիւր արժանաւորութեան հատուցի՛ք. եւ մեր բնիկ տեարք էք, եւ մեք ձեր բնիկ ծառայք եմք. ընկալա՛յք զմեզ սիրով, եւ ծառայեցուցէ՛ք իննայելով. եւ զյանցումս, զոր ի բռնութենէ յանցանել տուք՝ թողութիւն արարեալ շնորհեցէ՛ք մեզ»:

ԴԳ. Եւ Նիխորոյ լուեալ զայսպիսի կարգումն բանիցն ի Մամիկոնէնէն Վահանայ՝ մեծապէս խնդալից սրտիւ ուրախացեալ ասաց առաջի ատենին,

1 Ատ. կորնչեմք

2 Ձ. եւ դու որ

3 ՏՏ. եւ քանզի

4 ՏՏ. պարգեւի շքեղութ.